

ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇನುಕುರುಬರು: ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಲೋಕೇಶ್. ಎಂ.¹ ಮತ್ತು ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಆರ್. ಗಂಗಾಧರ್²

¹ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ; ²ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು,

ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು.

ಸಾರಾಂಶ (Abstract):

ಜೇನುಕುರುಬರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹುಣಸೂರು, ನಂಜನಗೂಡು, ಹೆಚ್.ಡಿ.ಕೋಟೆ ಮತ್ತು ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನುಕುರುಬರು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಜಾಗತಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಗಿರಿಜನರು ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಬರುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಜೀವನಕ್ರಮಗಳು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇನುಕುರುಬರನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಜೇನುಕುರುಬ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಮೈಸೂರು, ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇನುಕುರುಬರು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಕಾಡಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ ನಡುವೆ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಇವರು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು 'ಹಾಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಲವು ಹಾಡಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಕಾಲೋನಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನುಗಳು, ಪರಿಸರ ಹೋರಾಟಗಳು, ಜಾಗತಿಕ ಸಮುದಾಯದ ಒತ್ತಡಗಳು, ಈ ಸಮುದಾಯದ ಅರಣ್ಯದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಬಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯನ್ನು ದಿನದಿನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಗಿರಿಜನರ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ

Please cite this article as: ಲೋಕೇಶ್ ಎಂ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಆರ್. ಗಂಗಾಧರ್ (2022). ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇನುಕುರುಬರು: ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(5). ಪು.ಸಂ. 35-39

ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಆಶಾಂಗೋಪರ ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸು ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆ ಸಿಗದೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು ಇನ್ನೂ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಜನರಿಗೆ ಇರಲು ಸ್ಥಳ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ, ಪ್ರಾಣಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಸೌಲಭ್ಯ, ವಿದ್ಯುತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ರಸ್ತೆ ಮುಂತಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವರಿಗಿರುವ ಸವಲತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿವಿಧ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು, ನೀರಿನ ತೊಂಬೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನುಕುರುಬರು ಹಿಂದೆ ತಾವು ವಾಸಮಾಡುವ ಮನೆಯನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ತಂದ ಬಿದಿರಿನ ಅಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರವನ್ನು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಲೆಕಡೆ, ಕಾಲ್ಕಡೆ, ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಕಂಬ, ಹೊರಭಾಗ ಪಡಸಾಲೆ, ಸ್ನಾನದ ಮನೆ ಮುಂತಾದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬದಲಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯದವರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ವಾಸದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಜೇನುಕುರುಬರ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಶೌಚಾಲಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದು ಇವರ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಶೌಚಾಲಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ.

ಹಿಂದೆ ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿಯ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿಯ ಅರಿವಿನ ಜೊತೆ ಮತದಾನದ ಅರಿವಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಜೇನುಕುರುಬರಿಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕು ಸವಲತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬದ ಎರಡರಿಂದ ಮೂರು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಲಾ ಒಂದು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೇನುಕುರುಬರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಳಿ, ಒಂದು ಕುರಿ ಹಾಗೂ ಸಬ್ಬಿಡಿ ಸಾಲವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಜೇನುಕುರುಬರ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕಾಡಂಚಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಚಾರ ಘಟಕವು ಪ್ರತಿ ಸೋಮವಾರ ಜೇನುಕುರುಬರ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಜನರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇವರು ಹಾಡಿಯ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯದವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಾರದೆ, ಪೂರ್ವಜರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿ ತಮ್ಮ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು

ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಇವರು ಅಲೋಪತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಇವರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಆರೋಗ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೂಡ ಕೆಲವು ಹಾಡಿಯ ಒಳಗೆ ಬಸ್ಸು, ಕಾರು, ಟೆಂಪೋಗಳು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರೂ ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಕಾಲನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಚರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರಸ್ತೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳು ಕಿರಿದಾಗಿದ್ದು (ಕಾಲುದಾರಿ) ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪರಿಣಾಮ, ಸರ್ಕಾರದವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಲವಾರು ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳು ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಹಾಗೂ ಡಾಂಬರೀಕರಣಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್‌ಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಜೇನುಕುರುಬ ಹಾಡಿಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ರಸ್ತೆ ಕೊರತೆ, ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ ಸಂಗತಿ. ಕಾಡಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಇವರಿಗೆ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ, ಮುಸ್ಸಂಜೆ, ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಇವರು ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಿಂದೆ ಹಲವಾರು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಳಗಿನವರು, ಹೊರಗಿನವರು, ಒಳಪಂಗಡ ವಿವಾಹ, ಹೊರಪಂಗಡ ವಿವಾಹ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಇವರ ಸಮುದಾಯದವರು ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ, ಕೂಡಾವಳಿ, ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ, ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇನುಕುರುಬರ ವಿವಾಹ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರವರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ವೈವಾಹಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಜಾತಿ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿವಾಹಗಳು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಇಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ವಿವಾಹದ ವಯಸ್ಸು, ಆಚರಣೆ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಜೇನುಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಶವವನ್ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಚಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಲಾಗುವುದು, ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶವವನ್ನು ಹೂಳಲು ಗುಂಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಹೂಳಲಾಗುವುದು. ಹೂಳುವ ಮೊದಲು ಹಿರಿಯ ಮಗನು ಒಂದು ಹಿಡಿಯಷ್ಟು ಮಣ್ಣನ್ನು ಶವದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಹ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇವರಲ್ಲಿದೆ. ಮೂರನೆ ದಿನ ಸಮಾಧಿಯ

ಮೇಲೆ ಹಾಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತಿಥಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು 12ನೇ ದಿನ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಸಾವಿನ ಸೂತಕದ ದಿನವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಜೇನುಕುರುಬರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಗುಡ್ಡಪ್ಪನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಧೂಪ ಹಾಕಿ, ಕಾಯಿ ಒಡೆದು, ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಇಂದು ಗುಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿದೆ. ಹಣ ಇರುವವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದರೆ, ಬಡವರು ಇರುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಸಂತಸ ತರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಂದಿನ ಆಚರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿವಿಧ ತಾಲೂಕಿನ ಜೇನುಕುರುಬರು ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವಂತಹ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಅತ್ಯಂತ ನಾಚಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದವಳಾಗಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಮನೆಗೆಲಸ ಮತ್ತು ದುಡಿಮೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕೌಟುಂಬಿಕ, ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳು, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳು, ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆಗಳು ಆತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ನೈತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟಾದವು.

ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಜೇನುಕುರುಬರು ಆಧುನೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೃತ್ತಿ, ಉಡುಪು, ಭಾಷೆ, ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ ಮೇಟಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ತಾನೇ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತಂದಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ಆಧುನಿಕತೆ ಜೇನುಕುರುಬರ ಯುವಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಂಜನಗೂಡು, ಹೆಚ್.ಡಿ.ಕೋಟೆ, ಹುಣಸೂರು ಮತ್ತು ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ದಾಪುಗಾಲಿರಿಸುತ್ತಾ ಆಧುನಿಕತೆಯತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ, ಮೇಟಿಕುಪ್ಪೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರ, ಹುಣಸೂರಿನ ನಾಗಾಪುರ ಹಾಡಿಯ ಘಟಕಗಳು ಹಾಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್.ಡಿ.ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪುನರ್ವಸತಿಗೊಂಡ ಭೀಮನಹಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರದ ಮಾಸ್ತಿಗುಡಿ ಹಾಡಿಯು ಆಧುನಿಕ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕಿಕ್ಕೇರಿ ನಾರಾಯಣ. (2011). ಜೇನುಕುರುಬ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ. (ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ). ಮುದ್ರಣ ಇಂಡ್-ಕಾಮ್, ವಿಜಯನಗರ.
- ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್. ಡಿ. (1956). ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು. (ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ). ವಾರ್ತೆ ಇಲಾಖೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 497.
- ನಂಜುಂಡಯ್ಯ. (2005). ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು. ಇಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ, ಸಿ. ಮತ್ತು ರಾಜೇಗೌಡ (ಸಂ). ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು ಬವಣೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ಮೈಸೂರು. ಪು.ಸಂ. 66-77.
- ಪ್ರಭಾಕರ್. ಎ. ಎಸ್. (2008). ಆದಿವಾಸಿ ಆಖ್ಯಾನ. (ಎರಡನೇ ಆವೃತ್ತಿ). ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊಸಕೋಟೆ.
- ಯಶವಂತ ಕುಮಾರ್ (2016). ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಜೇನುಕುರುಬ: ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ, ಅಪಕಟಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ಶ್ರೀಕಾಂತ್. ಎಸ್. (2002). ಕರ್ನಾಟಕ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು: ಅವರ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯತ್ತ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ, ಫೆವಾರ್ಡ್-ಕರ್ನಾಟಕ. ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ. 1-8.
- ಶ್ರೀಕಾಂತ್.ಎಸ್. (2012). ಸೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಜನಸಮುದಾಯಗಳ ಆಶ್ರಯತಾಣಗಳು- ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವತ್ತಗಳಲ್ಲಿ. (ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ). ಕಾಯಕ ಕ್ರಿಯೇಷನ್, ಮೈಸೂರು.